Р Е Ш Е Н И Е
№ 43901

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11124** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано по касационна жалба от 20.08.2026г., подадена от Директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, чрез процесуален представител, срещу решение от 31.07.2026г. на СРС, НО, 103-ти състав по анд №13127/2023г. по описа на СРС.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление №BG2023/5800-221/НП/31.07.2023г., издадено от Д. С. Д.-директор на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, с което на Н. Ж. Л. на основание чл.231 вр. чл.233 ал.1 вр. ал.3 и ал.6 от Закона за митниците /ЗМ/, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 514.28 лева /пет хиляди петстотин и четиринадесет лева и двадесет и осев стотинки и на основание чл.233 ал.6 ЗМ в полза на държавата е отнет предмета на нарушението-136 /сто тридесет и шест/ броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях, с продажна цена в размер на 2 757.14 лева /две хиляди седемстотин петдесет и седем лева и четиринадесет стотинки/.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като се оспорват изводите на съда, че в НП и АУАН липсва мястото на нарушението, като се твърди, че същото е ясно и точно посочено-гр.С., МП Летище С.-пътници, Терминал 2,

салон „Пристигане“. Твърди, че е неправилна констатацията на съдебния състав, че в НП е визирана, но не е посочена разпоредбата на чл.58 ал.7 ЗДДС, като се твърди, че тя е цитирана дословно. Отделно от това се оспорва извода на съда, че нормата на чл.233 ЗМ е бланкетна и в НП е следвало да бъде посочена конкретна разпоредба, задължаваща Н. Л. да декларира пренасяните през границата стоки. По същество иска оспореното решение на СРС да бъде отменено и съдът да постанови ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции по делото.
Ответникът по касационната жалба – Н. Ж. Л., изразява становище за неоснователност на касационна жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, като твърди, че е правилен извода на съда за липса на място на нарушението като реквизит на АУАН и НП. Счита, че е налице непълнота на правната квалификация в АУАН и НП, предвид бланкетната природа на чл.233 ЗМ. Счита, че липсва субективната страна за твърдяното нарушение, наличие е неяснота в предмета на нарушението. При условията на евентуалност твърди, че е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. По същество счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, като претендира разноските по делото и прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
С обжалваното решение на СРС е отменено наказателно постановление №BG2023/5800-221/НП/31.07.2023г., издадено от Д. С. Д.-директор на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, с което на Н. Ж. Л. на основание чл.231 вр. чл.233 ал.1 вр. ал.3 и ал.6 от Закона за митниците /ЗМ/, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 514.28 лева /пет хиляди петстотин и четиринадесет лева и двадесет и осев стотинки и на основание чл.233 ал.6 ЗМ в полза на държавата е отнет предмета на нарушението-136 /сто тридесет и шест/ броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях, с продажна цена в размер на 2 757.14 лева /две хиляди седемстотин петдесет и седем лева и четиринадесет стотинки/.

За да постанови този резултат, Софийски районен съд е приел от фактическа страна следното:
На 21.03.2023 г., в [населено място], митническите служители – свид. Г. Р. Т., З. Н. Н. и Н. К. Г. изпълнявали служебните си задължения на митнически пункт (МП) „Летище С. - пътници“, Терминал 2, салон „Пристигане“. Около 16:00 часа жалбоподателят Н. Ж. Л., пристигащ от К. през И., Т. с полет ТК 1031, преминавайки през „зелен коридор – нищо за деклариране“, бил спрян от служител на Гранична полиция и отделен за последваща щателна митническа проверка.
В началото на проверката, след поискване на документ за самоличност от страна на митническите органи, е установена самоличността на проверявания пътник като Н. Ж. Л.. Пред специализираното помещение, където се извършвала проверката на багажа на Л., се намирал свидетелят Х. К. – служител в Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари, който наблюдавал действията на митническите служители. В присъствието на служителите З. Н. и Н. Г.

и на свидетеля Х. К., свидетелят Г. Т. извършил проверка на регистрирания багаж на жалбоподателя Н. Л., при което било установено наличието на: 186 (сто осемдесет и шест) броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях и без поставен български акцизен бандерол. Горепосочените стоки били в личния багаж на Н. Л. – една част от тях се намирали в пластмасови кутии, а друга част в пликове. Същите не били декларирани по съответния ред. Резултатите от извършената проверка и направените констатации били обективирани в Протокол за извършена митническа проверка (ПИМП) № 23BG005106M009553/код на МУ/ГКПП BG005106/21.03.2023 г. по описа на Агенция „Митници“.

Във връзка с констатираното нарушение, в деня на проверката, на основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от Н. Ж. Л. са снети писмени обяснения, в които същият заявил, че носените от него пури са му подарък от близък приятел, който живеел от дълго време в К., като в допълнение категорично заявил и че не знае какво количество пури има право да внесе. Посочва, че пурите са предназначени за лична консумация.

На основание чл. 41 от ЗАНН, във вр. с чл. 229, ал. 1 от ЗМ, откритите при проверката и недекларирани по установения ред стоки, описани по-горе били задържани с Разписка № 23002967/21.03.2023 г. към Протокол за извършена митническа проверка №23BG005106M009553/21.03.2023 г. С приемо-предавателен протокол с рег. № 67 от 22.03.2023 г. по описа на ТД Митница С., задържаните стоки – 186 къса пури, са предадени на МОЛ при МБ Летище-С., където са заприходени със складова разписка № [ЕГН]/22.03.2023 г. по описа на ТД Митница С..

В резултат на направените констатации свидетелят Г. Т., заемащ длъжността „старши инспектор“ в ТД на Агенция „Митници“, съставил срещу Н. Ж. Л. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG21032023/5800/М-307 от 21.03.2023 г. за извършено нарушение по чл.233, ал.1 във вр. с ал.3 от Закон за митниците. Актът бил съставен в присъствие на нарушителя, който го подписал с отбелязване на възражение, идентично по съдържание с изложеното в процесната жалба.

В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от жалбоподателя Н. Л. постъпило писмено възражение, което било преценено за частично основателно по отношение 50 броя пури, съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 7 от ЗДДС във вр. с чл. 51а, ал. 4 от ППЗДДС. Така, с резолюция за частично прекратяване от 12.05.2023 г. производството било частично прекратено за 50 брой тютюневи изделия, а продължило по отношение на останалите задържани 136 броя пури с различна дължина и дебелина.

Комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021 г. на директора на ТД Митница С., изготвила становище с рег.№ 32- 489306/24.07.2023 г. относно общата продажна цена на задържаните стоки: 136 броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях, по описа на ТД Митница С., която била определена общо в размер на 2757,14 лева (две хиляди седемстотин петдесет и седем лева и четиринадесет стотинки). На 26.06.2023 г. със служебна бележка рег. № 32-239645 от същата дата е получена оценка от „Доби 02“ ЕООД, лицензирана фирма от КНОБ, притежаваща сертификат №[ЕИК] от 11.11.2011 г., съгласно която общата пазарна стойност на стоките: общо 136 (сто тридесет и шест) броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях, предмет на нарушение, определена за нуждите на административнонаказателното производство, е изчислена в размер на 2257,23 лв. (две хиляди двеста петдесет и седем лева и двадесет и три стотинки), като изрично е посочено, че така определената цена не включва ДДС и акциз.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното Наказателно постановление №

BG2023/5800-221/НП от 31.07.2023 г., от Директор на ТД Митница-С., с което на основание чл.233, ал.3 във вр. с ал. 1 от Закона за митниците на Н. Ж. Л. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 5514,28 лева и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ в полза на държавата е отнет предметът на нарушението - 136 броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях.
От правна страна, СРС приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно чл.189, ал.1 и ал.12 от ЗДвП. Спазени са императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН.
Съдът е отменил НП с мотивите, че в него и в АУАН липсва мястото на нарушението, което е съществено процесуално нарушение и ограничава правото на защита на санкционираното лице. Отделно от това съдът е посочил, че нормата на чл.233 ал.1 ЗМ е бланкетна и е следвало в НП да бъде посочена конкретна разпоредба, задължаваща Н. Л. да декларира пренасяните през границата стоки.
Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.
Касационната инстанция изцяло споделя фактическите изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, подробно описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства. В първоинстанционното решението са изложени обстойно всички факти и обстоятелства, обсъдените доказателства, които напълно съответстват на фактите по делото.
По отношение на материалния закон, съдът намира изводите на районния съд за неправилни. След запознаване с материалите по делото и изготвения АУАН и НП настоящата съдебна инстанция намира, че мястото на твърдяното нарушение е ясно и точно посочено, а именно- [населено място], МП Летище С.-пътници, Терминал 2, салон „Пристигане“. Същото фигурира не само в началото на НП при описание на мястото на изпълнение на служебните задължения на митническите служители, но и на стр.4, предпоследен абзац, където е посочено, че административнонаказващият орган приема за установено, че нарушението е извършено [населено място], МП Летище С.-пътници, Терминал 2, салон „Пристигане“. Противно на изводите на районния съд, настоящият съдебен състав намира, че в АУАН също мястото на нарушението е посочено ясно и конкретно на стр.2, последен абзац от АУАН. И в АУАН, и в НП мястото на нарушението не само е посочено, но същото е ясно и конкретизирано, изписано по начин, който по никакъв начин не нарушава правото на защита на санкционираното лице Н. Ж. Л..
Настоящият съдебен състав не споделя и изводите на съда по отношение на втория аргумент, изложен от съда като самостоятелно основание за отмяна на НП-необходимост от посочване на конкретна разпоредба, задължаваща Н. Л. да декларира пренасяните през границата стоки, предвид бланкетния характер на нормата на чл.233 ЗМ. Нормата на чл.58 ал.7 ЗДДС е посочена няколкократно в НП, като фигурира изрично на стр.2, предпоследен абзац при описание на нарушението. В тази връзка следва да се отбележи, че не е необходимо цитирането на разпоредбата на чл.58 ал. 7 ЗДДС, но в случая тя фигурира в текста на нарушението, за което е санкциониран Н. Л.. В този смисъл следва да се отбележи, обаче, че и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и на нарушената норма, с оглед което Н. Л. е имал възможност да организира защитата си, т. е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание. Противно на възприетия от СРС правен извод, разпоредбата на чл. 233 ЗМ е достатъчно точна, ясна и информативна в достатъчна степен, като е посочена и нормата на чл.58 ал.7 ЗДДС.

Съдът не споделя възраженията на ответника за приложение на чл.28 ЗАНН. В тази връзка изцяло споделя мотивите, изложени в НП, че предвид обществените отношения, които са свързани с осъществяването на контрол по държавната граница от страна на митническите органи, а също и такива, свързани с внос на стоки, за които се дължат съответните държавни вземания, се изключва по-ниската степен на обществената опасност на конкретното административно нарушение в сравнение с други нарушения от същия вид и то не попада в хипотезата на чл.28 ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция не споделя и възраженията на касатора относно стойността на иззетите стоки, предвид факта, че са с различна дължина и дебелина, без надписи, етикети и означения по тях. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че в хода на административнонаказателното производство са изготвени становище от Комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021 г. на директора на ТД Митница С. и оценка от „Доби 02“ ЕООД, лицензирана фирма от КНОБ, които са взели предвид размера и вида на посочените стоки и след използване на описаните в подходи и методи на оценка, са дали ясно заключение относно предмета на нарушението и в този смисъл няма неяснота, както се твърди в становището на ответника.

Предвид гореизложеното, настоящият състав на АССГ приема, че описаното в НП нарушение е ясно конкретизирано и доказано, поради което решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него постановено друго, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. На основание ал. 5 на същия член, В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в близост до определения от закона минимум, а именно 70 евро, като се претендират такова и за двете инстанции.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 31.07.2026г. на СРС, НО, 103-ти състав по анд №13127/2023г. по описа на СРС.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №BG2023/5800-221/НП/31.07.2023г., издадено от Д. С. Д.-директор на ТД Митница С. на Агенция „Митници“, с което на Н. Ж. Л. на основание чл.231 вр. чл.233 ал.1 вр. ал.3 и ал.6 от Закона за митниците /ЗМ/, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 514.28 лева /пет хиляди петстотин и четиринадесет лева и двадесет и осев стотинки и на основание чл.233 ал.6 ЗМ в полза на държавата е отнет предмета на нарушението-136 /сто тридесет и шест/ броя пури с различна дължина и дебелина без никакви надписи, етикети или други обозначения по тях, с продажна цена в размер на 2 757.14 лева /две хиляди седемстотин петдесет и седем лева и четиринадесет стотинки/.

ОСЪЖДА Н. Ж. Л. ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции общо в размер на 140 (сто и четиридесет) евро. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ